

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

KORSET ÄR GUDS KRAFT

18. Ty talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft.

14. Han har nämligen utplånat den handskrift, som genom sina stadgar anklagade oss och låg oss i vägen; den har han skaffat undan genom att nagla den fast vid korset. Ef. 2:15 f. 1 Petr. 2:24.

10. så mån I veta, I alla och hela Israels folk, att det är genom Jesu Kristi, nasaréens, namn, hans som I haver korsfäst, men som Gud har uppväckt från de döda — att det är genom det namnet, som denne man står inför eder frisk och färdig. Apg. 3:16. 5:30 f.

15. Ty i sitt kött gjorde han om intet budens stadgelag, för att han skulle av de två i sig skapa en enda ny människa och så bereda frid. 2 Kor. 5:17. Gal. 6:15. Kol. 2:14.

16. och för att han skulle åt dem båda, förenade i en enda kropp, skaffa försoning med Gud, sedan han genom korset hade i sin person dödat övanskapen.

19. Ty det behagade Gud att låta all fullhet taga sin boning i honom Joh. 1:16. Kol. 2:9.

20. och att genom honom försona allt med sig, sedan han genom blodet på hans kors hade berett frid. Ja, genom honom skulle så ske med allt vad på jorden och i himmelen är. Rom. 5:1, 10.

LÄS I DETTA NUMMER

ARNE IMSEN: Med livet som insats (forts från nr 14)

ERIK G. ERIKSSON: Den första kärleken — de första gärningarna

SVEN NYMO: Är du en ny skapelse?

ANDERS B. ANDERSSON: Bibeln eller modetidningen? Vittnesbörd m. m.

GOLGATA

En sträckning

*kom Ditt grova kors att knarra,
när tungt det restes upp i morgonbrisen,
och köttets fläkning
tvang var lem att darra
i smärtans vanvett
under händevisen.*

*Den djupa himlen stelnade till koppar,
som kupade sig över ångestropen,
när blodet föll i snabba, heta droppar
med vindens fläktar över skådarhopen.*

*Det brast i musklers band och senors
strängar,
och något bröt sin jordiska försegling
och blänkta över tröga bödelsdrängar
en kort sekund
som överjordisk spegling.*

*Men den var nog
att jordens skuld förbränna
och från vår stoftvärld
i dess grå förstening
till Andens trakt en evig ljusbro spanna
för Gud och människa
i ny förening.*

NILS WESTBERG

Arne Imsen:

MED LIVET SOM INSATS II

Tal i Viktoriasalen

Helbrägdagörelse genom tron är en sanning som aldrig kommer att accepteras av samhället och tidsandan — aldrig. Vad man istället vill i vår tid — och som man tror sig kunna — är att rationalisera tron, via akademiskt bildade psykologer, präster och predikanter; alltså sänka evangelium ner på ett förnuftsmässigt plan, ja, helt enkelt utmönstra och få bort det övernaturliga. Men om man tar bort det övernaturliga i kristendomen vad är då sedan kvar? — ingenting. — Det ohyggliga är, att här har tidsandan fått hjälp av den moderna teologien. Det är här vi nu har vår stora uppgift att se till, att vår förkunnelse alltid manifesteras av övernaturliga gärningar. —

Det finns saker som man gärna tillåter oss att pyssla med därför att de kan anses helt ofarliga. —

När tron gått förlorat då börjar man ofta ta upp de moraliska frågorna och spörsmål av samhällsreformatorisk art. Man söker ersätta tron med andra ting: moral, filantropi, politik etc. Det är vad som sker just nu. Därför kan man också på allvar diskutera ett samgående med andra rörelser som har samma ideella program. Nästan all verksamhet kännetecknas nu av att det övernaturliga gått förlorat, och ersatts av pedagogik, psykologi och psykiatri — alltsammans sådant som ligger på det mänskliga planet.

Det är här den levande församlingen skiljer sig från allt annat i tiden. Det evangelium vi har är en Guds kraft — alltså det över-

naturliga. Evangelium åstadkommer individens förvandling genom en ny födelse — det börjar alltså med en övernaturlig upplevelse. Och det fortsätter med andra under. Vi upplever ett dop i den Helige Ande och de andliga nådegåvorna, profetia, tungotal med uttydning etc. — alltsammans övernaturliga ting. — Det kan förekomma missbruk på dessa områden, men vi har hellre de bekymren än att vara dessa ting förtutan. Det är bättre att det kokar över än att det inte alls kokar. Avarterna kan man nog komma till rätta med — värre är det om man förlorat själva kraftkällan. —

Vad jag här vill säga om helbrägdagörelse är: vi skall fortsätta att predika det enkla evangeliet "på de sjuka skola de lägga händerna och de skola då bli friska", och vi måste praktisera det i våra egna liv också. Vi kan börja i det lilla — med dom enkla sakerna. —

Ibland när jag predikar helbrägdagörelse är det som ett berg stod i vägen för sanningen. Jag kan se hur oroliga människorna bli. Många tycker rent av att det är obehagligt att höra om dessa saker — framförallt när det rör sig om konsekvenserna. När man har sin handväska full av piller — huvudvärkspiller, hjärtpiller, sömnpiller och piller att hålla sig vaken med — är det klart, att det är obehagligt med helbrägdagörelseförkunnelsen. Det är många som av ren slentrian använder de här pillren. Det är märkligt vad svenska folket tror på piller. Vad beror

Forts. på sid. 16

Den första kärleken och den första tidens gärningar

Predikan i
sammandrag
av Erik G.
Eriksson

Då Gud uppenbarar sig är det något Han vill. —

Då Han nu uppenbarar sig i vår tid, har Han ett angeläget ärende också till oss. Gud har givit oss förtroendet att vi kväll efter kväll i våra möten får nå hundratals människor. Han har givit oss detta land för att vi skall proklamera den fulla, härliga frälsning, som frigör människor från djävulens bojor och band. Vad Han önskar just nu är att levandegöra de gamla frälsnings-sanningarna bland människorna. Och detta vill Han göra genom att fylla oss alla med sin helige Ande. —

När Johannes var på ön Patmos avstängd från den övriga världen kom han i andehänryckning och fick se Jesus. Den blev en upplevelse som satte sin prägel på hela hans liv. —

Herren vill i dessa dagar uppenbara sig på ett sådant sätt också för oss. Människorna skall förstå att vi är ett folk som har med Gud att göra då himlen ger oss sin sanktion genom att kraftgärningar, tecken och under sker. —

Vill vi ha en sådan väckelse? —

Då måste vi också gå in på Hans villkor, ställa oss fram inför Honom och säga: Jag önskar uppleva den kraft som gör mig duglig att frambära Guds budskap till människorna jag lever tillsammans med. —

Johannes fick se Jesus i all Hans härlighet och faller såsom död till Hans fötter. Då rör Jesus vid honom och säger: "Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket. Skriv nu upp vad du har sett, vad som nu är och vad som här efter skall ske." —

På det sättet fick Johannes uppdraget att skriva sändebreven till de olika församlingarna.

— — —
Vi läste här ur brevet till församlingen i Efesus.

Jesus börjar med att tala om församlingens fördelar: deras gärningar, deras arbete och ståndaktighet. —

Apostlagärningarna låter oss veta, hur församlingen i Efesus hade kommit till. Då Paulus

kom dit, fanns det inte många där som trodde på Jesus — bara tolv män. Paulus började med att i synagogan förkunna Herrens Ord. Och han frågade genast lärjungarna han mötte där: "Undfingen I helig Ande när I kom till tro?" — Av deras svar får han veta att de icke ens hört att den helige Ande var given. —

Paulus visste att skall det ske något i Efesus, så måste en rätt grund läggas. — Skall det bli seger över djävulen behöver man både frälsning, dop i vatten och dop i den helige Ande. —

Paulus börjar med iver undervisa lärjungarna — de blir döpta i vatten — han lägger händer på dem och de upplever dopet i den helige Ande och börjar tala andra tungomål. —

Detta var själva begynnelsen till väckelsen i Efesus. Så tändes den eld som sedan spred sig därifrån över hela Mindre Asien.

Det var alltså ett folk som från början förstått vad Gud ville med dem. Kärleken till Jesus brann i deras hjärtan. De älskade icke världen och vad världen tillhörde. Skall vi kunna övervinna världen, och denna världens furste, måste också vi vara fyllda med den första kärlekens glöd. Fyller den våra hjärtan kan vi uthärda allt: förföljelse, försakelse, kamp, lidande. Vi blir då också ett sammansvetsat knippe av människor, som går vidare i tro och i helig Ande för att proklamera Honom som har intagit våra liv och blivit vår Frälsare, Brudgum och Herre. Kärleken till Jesus har alltid varit styrkan i församlingens eller enskilda människors liv. "Kristi kärlek tvingar mig", sade Paulus.

Det var den kärleken som var rådande i Efesus, och den var orsaken till att församlingen växte och väckelsen spred sig. Skall församlingen i vår tid upprättas så behöver också vi få uppleva denna glödande kärlek.

— — —
Ungefär fyra årtionden efter det Paulus varit i Efesus talade nu Jesus till församlingen om ståndaktighet, gärningar och arbete. —

Om vi läser vad Paulus skriver till församlingen i Tessalonika, ser vi, att han där talar om samma saker; "Ty oavslutligen ihågkomma vi in-

"Men jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek. Betänk då, varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid. Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring." Upp. 2: 4—5.

för Gud och Fader edra gärningar i tro och edert arbete i kärlek och eder ståndaktighet i hoppet."

— Lägga märke till: ... edert arbete i kärleken...

Men då Jesus här hälsar församlingen i Efesus, talar Han bara om gärningar, arbete och ståndaktighet. Det var någonting som hade gått förlorat! — Det var kärleken. En ytlig betraktare skulle kanske inte ha märkt att något fattades, men Han som har ögon som eldslågor såg att något mycket väsentligt gått förlorat. O, må Gud hjälpa oss här! Vi arbetar, vi utför våra gärningar, vi är ståndaktiga — må det aldrig bara bli ett verksamhetsmaskineri! Låt oss se till att vi alltid förblir i den första kärleken. —

När kärleken fyller våra hjärtan och vi ser syndarna, känner vi något av vad Jesus kände för dem — kärleken brann i hans hjärta. Och den elden vill Han också tända i våra hjärtan. "Jag har kommit för att tända en eld på jorden och huru gärna såge jag icke att den redan brunne", säger Han. Denna eld, som tändes på Golgata — denna eld som Han burit i sitt eget inre — den vill Han att nu ständigt skall härligt brinna både i församlingen och i våra hjärtan som enskilda kristna. —

Judas Iskariot skulle ha tyckt att församlingen i Efesus var mycket bra. Vi vet ju vad han tänkte när Maria bröt nardusflaskan över Jesus: Så mycket penningar som går förlorade. Men den första kärleken den är impulsiv och inte beräknande. Maria älskade Jesus — kärleken brann i hennes hjärta. —

— — —
"Gör sådana gärningar som du gjorde i din första tid. Varom icke, så skall jag flytta ljusstaken från dess plats", säger Jesus vidare till församlingen i Efesus.

Jesus talar om gärningar under den första tiden. Det var de gärningar man gjorde då kärleken brann i deras hjärtan. Jag är övertygad om att det fanns många i Efesus som väl kom ihåg denna första tid och ibland sade de nog till de unga: Ni skulle ha varit med för trettio år sedan — då var det väckelse och seger. Det var förföljelse och kamp — men härligt var det! Ondskans makter rasade, de religiösa rasade också

Erik G. Eriksson predikar.

och vi blev utkastade ur synagogan, men kärleken till Jesus brann i hjärtana. Då skulle ni varit med! —

Lyssna! Vet du vad Jesus vill? Jo, att vi alltid skall leva i den första kärleken och göra den första tidens gärningar. —

När Paulus var i Efesus och väckelsen var ett faktum var det dock flera som förhärdat sig. Paulus gick då ut ur synagogan och samlade församlingen i Tyrannus lärosal. Där fortsatte lärjungarna att verka brinnande i sina hjärtan, anden föll, syndare frälstes, och sjuka blev helade. Och kärleken sammansvetsade dem alla till ett hjärta och en själ. Pris ske Gud. —

Vi har detsamma här idag i Stockholm. Vi ser med förundran vad Herren gör. Han gör under, evangelium är uppenbarat i sin fulla kraft. Det är kamp men också härligt. Församlingen är inte något vilohem där man sitter och talar om tider som gått och där man hänger sig åt sin svaghet och sina krämpor. Nej, en församling där den första kärleken brinner är ett andligt förlossningshem — där sker något — där föds nya liv. Det är blod, svett och tårar, men också glädje och jubel. Varför? Jo, Jesus är där. —

O, vänner, må vi alltid leva i den första tidens kärlek och glöd! I Efesus var det just detta man hade förlorat. Må vi aldrig bli så fina att vi med nedlåtande förakt talar om de första tiderna, så stora, visa, respektabla och förnäma att vi inte vill uppleva det gamla evangeliet i dess fulla kraft. Nej, må vi alltid förbli en skara människor där den första kärlekens glöd aldrig går förlorad. Då skall alltid syndarna hitta vägen till oss. —

Vi minns kvinnan som kom i fariséens Simeons hus. Jesus låg där till bords med Simeon då dörren öppnas och en kvinna kommer in och faller ner för Jesu fötter. Det måste ha funnits en starkt tvingande orsak till att hon handlade så. Det var nöden — själens rop i hennes innersta. Hon behövde Jesus och därför tvingade hon sig in i Simeons hus. Vad är det som skall föra syndarna till oss? Jo, bara det faktum att de känner att Jesus är verksam bland oss. De måste också känna att vi äger något av det Jesus ägde. Det har vi om den första kärleken brinner i våra hjärtan. —

Simeon såg med missnöje både på kvinnan och på Jesus. —

"Simeon, jag har något att säga dig", säger då Jesus och fortsätter: "En man som lånade ut penningar hade två gäldenärer. Den ene var skyldig honom fem hundra silverpenningar, den andre femtio. Men då de icke kunde betala, efterskänkte han skulden till dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?" — Simeon svarade och sade: "jag menar den åt vilken han efterskänkte mest." — Då sade han: "Rätt dömde du." Och så vände han sig till kvinnan och sade till Simeon: "Ser du denna kvinna? När jag kom in i ditt hus, gav du mig inte vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. Du gav mig

ingen hälsningskyss, men ända från den stund då jag kom hitin, har hon icke upphört att ivrigt kyssa mina fötter. Du smorde icke mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med smörjelse. Fördenskull säger jag dig: Hennes många synder äro henne förlättna; hon har ju ock visat mycken kärlek. Men den som får litet förlåtet han älskar ock litet." —

O, denna kvinna kände den kärlek som strömmade ut från Jesus och därför älskade hon honom också tillbaka. Jag kan se kvinnan då hon lämnar Simeons hus. Hennes ansikte var förvandlat — det sken som solen ty rättfärdighetens sol hade gått upp i hennes liv. Och denna nådens sol hade smält det frusna, kalla i hennes hjärta. Människorna måste uppleva värmen från Jesus ibland oss. Och den möter man då den första kärleken brinner i hjärtana och man gör den första tidens gärningar. —

Vi är i den store Konungens tjänst. —

Det är ingen egen kraft som driver oss utan hans kärlek som tvingar oss, därför att han först har älskat oss. —

Församlingen i Efesus hade förlorat den första kärleken — nu ville Jesus att man skulle bättra sig. Det är underbart att Jesus vakar över oss. Han vill tända elden på nytt där den slocknat så att vi börjar göra de gärningar vi gjorde under vår första tid. Amen!

EN HÄLSNING FRÅN SKÅNE

Jag tycker att det kunde vara intressant för vännerna runt omkring i Sveriges land att få veta vad Gud gör i Skåne.

Vi har inte någon fast verksamhet utom i Malmö, men vi har haft några välsignade möten i Hässleholm, där vi har upplevat att Gud har varit ibland oss för att välsigna och hjälpa. I Malmö har vi numera möten varje lördag och söndag och bönemöte varje onsdag, med några få undantag, och vi upplever hur Gud går fram ibland oss.

Någon direkt mirakelväckelse

kanske vi inte fått uppleva, men vi förstår att Gud håller på att fostra en skara så att den vill stå för Hans räkning och offra sina liv i Hans tjänst. Församlingen tillökas dock sakta med dem som låter sig frälsas och dem som låter sig överbevisas till uppvaknande ur den andliga sömnen. Den senaste tiden har vi med glädje sett hur Gud griper våra hjärtan och sätter dem i brand för Hans sak. Vi hade också en dopförrettning för en tid sedan, som samtidigt blev ett underbart möte då många människor samlades för att se och höra. Jag är helt viss att Gud inom snart kommer att göra stora under i det så kallade hårda Skåne, och det som gör mig viss är att jag ser hur vännerna helgar sina liv åt Honom som har köpt dem fria från synd och last.

BED TILL JESUS FÖR OSS
ATT VI ICKE FÖRHINDRAR
HONOM ATT UTFÖRA DET
HAN VILL I VÅRA LIV OCH
I FÖRSAMLINGEN.

Bengt Andersson

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår, 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

Arbetarna äro få

"Skörden är mycken men arbetarna äro få."

Matt. 9:37

Dessa ord talade Jesus till sina lärjungar. Han uttalade dem på grund av en gjord erfarenhet. När Han gick omkring och predikade och botade alla slags sjukdomar, fick han erfara att nöden var stor, varför också behovet av hjälp var stort. — "När han såg folkskarorna, ömkade han sig över dem, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna lika får,

som inte hade någon herde", säger oss Guds ord.

Jesus såg djupare och längre än alla andra. Det var inte bara deras antal utan också behovet, längtan, nöden och faran, som han såg. Men Jesu öga skådar ännu längre. Det var icke bara de trakter, där han själv bodde och verkade som han såg. Nej, han såg över hela jordens yta och överallt såg han myllrande människoskaror och varenda en hade utgått från Guds skapare-hand, evighetsvarer, som endast han kan frälsa. Och alla är föremål för Jesu gränslösa kärlek. Inte konstigt att han utbrister: "skörden är mycken." —

Detta ord gäller även i dag och det gäller även vårt land. Skörden är mycken — arbetarna äro få.

Hela människovärlden är bestämd att bli och vara en Guds åker. Hur är det, liknar det inte mer en andlig vildmark? Tänk vilket arbete att odla och beså den, så den kan bli en Herrens plantering, som Gud med välbehag kan se ner på.

Men "arbetarna" äro få, säger Herren Jesus. Det ser kanske inte så ut. Jesus säger att de är få, och även detta hans ord är sant. Han ser också dem, som kallas eller vill kallas arbetare på Herrens åkerfält. Vad ser han då? Ser han människor som är brinnande i anden, med en glödande kärlek, och en helig nitälskan, oegennyttiga, där de ger sig ut helt och fullt för att tjäna sina medmänniskor?

Jag tror att Jesus hos den bäste ser både brist och ofullkomlighet. Men hos många ser han att självisheten och högmodet och partisinet sitter i högsätet. När han, som ser till hjärtegrunden, borträknar alla sådana, då blir det en allvarlig, skakande verklighet: arbetarna äro få.

Snart skall den sista skörden inbärgas och alla kommer att få sin lön. Den består inte av silver eller guld och antalet arbetstimmar räknas inte. Vad vi varit i människors ögon betyder ingenting. Lönen består i att få tillbringa evigheten tillsammans med den arbetsgivare vi här tjänade. Ingen kan tjäna två herrar.

Min vän, vem är din arbetsgivare och var är din hemorts-rätt?

Gunnar Karlsson

TÄLTMÖTEN i Östergötland

Motala 9—21 aug.

Norrköping 23 aug.—4 sept.

Vittnen: Enoch Karlsson samt Runo Erixson, Agne Bark, Gunno Andersson m. fl.

Maranataförsamlingen i Norrköping

Alla behöver en radikal frälsning

Det är en förmån att liksom jag få växa upp i ett troende hem. Men någon garanti att man därför skall komma in på den rätta vägen är det inte. —

En radikal frälsning är villkoret för alla.

Jag följde mina föräldrar till mötena för att det så skulle vara, men ingenting grep mig och jag upplevde ingenting.

När jag för ett par år sedan började besöka mötena i Viktoriasalen och kände den mäk-

tiga Ande som var rådande i de glada och livliga mötena där, rörde Gud vid mitt hjärta. Där fick jag också böja mig för Jesus och taga emot frälsning. Strax efter blev jag också döpt i den Helige Ande och fick följa Jesus i dopets grav. —

Nu får jag av nåd vara med och tjäna Jesus med sång och musik. Och härligt är det! —

Det vill jag säga er ungdomar att frälsningen och det som hör samman med den är ingen lek och inte heller "ett spel om en väg som till himla bär". Det är levande verkligheter. Halleluja! Nu får jag ta med min bibel till arbetet och vittna för mina kamrater. O, vilken segerglädje det ger i hjärtat. —

Skall man leva för Jesus, skall man göra det helt, annars kan man lika bra vara ute i

synden — antingen helt eller också inte alls. — Kom till Jesus och giv honom hela hjärtat.

Clarence Olsson
Bromma

Förnyad — helad

Jes. 54: 10: "Ja, om bergen vika och höjderna vackla, så skall min nåd icke vika ifrån dig och mitt fridsförbund icke vackla, säger Herren, din förbarmare."

Jag vill här försöka skriva ner några rader och tala om hur jag genom Guds stora nåd har upplevt en underbar förnyelse. Jag kan väl uppriktigt säga, att jag gick som en hemlig avfälling en längre tid, tills jag förstod att om det skulle fortsätta så här, skulle jag inte få följa med när Jesus kom för att hämta sin blodtvagna brud. Jag gick på möte någon gång, men det mitt inre ropade efter fick jag inte uppleva. Så kom jag på ett Maranatomöte i Arbrå en söndagskväll, där löste Jesus mig från det som för mig var ett stort mörker, och jag fick uppleva "att om än bergen vika

bort och höjderna vackla så skall hans nåd icke vika från mig".

Om du ofrälste vän läser det här så kanske du tror, att det var Maranata som förvandlade mitt liv, men då vill jag tala om att det var Jesus som i sin stora kärlek såg till en längtande själ. Och efter den här kvällen fick jag en brinnande längtan att få uppleva Andens dop. Men jag kommer så väl ihåg hur jag tänkte, att skulle jag bli andedöpt så skulle det gå lugnt tillväga. Men det blev inte alls som jag hade tänkt mig. Jag blev andedöpt mitt på köksgolvet hos en familj där vi brukar ha bönemöten. Det var en försmak av den himmelska staden där evigt jubel skall råda.

Jag vill också tala om att jag haft svår migrän i många år men till Herrens ära blev jag helad en söndagskväll på ett möte och har se'n dess varit fullt frisk. Min bön är att vi må bli ännu mer helöverlättna

så han som har frälst oss kan använda oss till att rädda själar den korta tid som är kvar. Må vi bli som ett ler på krukmakarskivan.

Min ofrälste vän, tag emot Jesus som vill förvandla hela ditt liv och föra dig från mörker till ljus.

SEGERHÄLSNINGAR!

Ingrid Persson
Edsbyn

ISRAELS STAMFÄDER XII

Bibelstudium av Vilho Soininen

"Naftali är en snabb hind, han har sköna ord att giva." 1 Mos. 49: 21.

Sist tog vi en titt på Asser och såg framför oss en liten korpulent och godvillig man. I Nya Testamentet fann vi hans like i Barnabas, Paulus arbetskamrat.

Nu däremot stiger där fram för själens ögon en magerlagd man, med snabba rörelser, om vilken blivit sagt, att han är snabb som en hind och har sköna ord att giva.

Då vi återigen öppnar Nya Testamentet, möter vi en man, som heter Apollos. Det står skrivet om honom: "Till Efesus kom en jude, vid namn Apollos, bördig från Alexandria, en lärd man, mycket förfaren i skrifterna." Apg. 18: 24. I en annan översättning står det, att han var mycket vältalig.

Låt oss draga oss till minnes den bild, som Frank Mangs en gång använde om två sorters hundar. Den ene var en mycket välgödd gårdvar, vars största uppgift var att gå till matskålen och äta, så den såg ut som en uppblåst gummi-boll, för att sedan lägga sig ner och skälla på alla förbigående. Om hunden är mycket lat, bryr den sig inte ens om att resa sig från sin liggande ställning, utan skäller liggande. I bästa fall stiger den upp och tar några steg, skäller en stund, för att sedan återgå till sin liggande ställning. Men det finns också andra sorters hundar och det är goda jakthundar. Då man släpper ut dem, ger de sig genast iväg till skogen efter villebråd. Dessa hundar är vanligen mycket magra, men dock väldigt starka. — Mangs sade, att så är det även bland de kristna. En del bara göder sig vid Guds ord i mötena och sedan går de allra högst till byn för att skälla på och tala illa om andra kristna. Men sen finns det sådana, som varken har tid eller lust att tala illa om andra, utan deras enda håg och vilja står till att vinna själar för himmelen. Naftali var just en sådan, snabb som en hind. Hurudana är vi?

"Han har sköna ord att giva." Hur stort är det inte i denna tid att få läsa något sådant, ty var hör man nuförtiden sköna ord? Då man lyssnar

till människornas tal, blir man förskräckt över de ogudaktigheter, orenheter och smuts, som deras munnar är fulla av. På arbetsplatserna hör det till dagligt tal, likaså på gatan, i restauranger och danssalar. Till och med av hem, har det blivit smutsbrunnar.

Det hemskaste är då den, som bär namnet av att vara en troende, har låtit sin mun fyllas av detta skräp. Jag hade aldrig kunnat tro, om någon för tio år sedan sagt åt mig, att andefyllda goda kristna, då de avfaller från det rätta livet i Anden, kan börja tala all möjlig orenhet. Jag tar t. o. m. hört evangelister öppna sin mun till fruktansvärda orenheter och beskylningar.

Bibeln lär: "Låten intet ohöviskt tal utgå ur eder mun, utan allenast det som är gott, till uppbyggelse, där sådan höves, så att det bliver till välsignelse för dem, som höra det." Ef. 4: 29. "Ej heller ohöviskt väsende och dåraktigt tal och gyckel, sådant är otillbörligt. Låten fastmer tacksägelse höras." Ef. 5: 4.

Det finns predikanter, vars predikan är full med dåraktigt tal och gyckel. Man anser det vara rent av en njutning, då man får folkskaran att tjuta av skratt, då man berättat roliga vitsar och gycklat. Dessa predikanter är, trots sin höga bibelkunskap OBIBLISKA, ty Bibeln säger uttryckligen, att så får det inte vara. Vi gör väl i, att tro mera på Bibeln, än på dylika predikanter. Tag avstånd ifrån dem, ty detta är just det, som orenar de troende och församlingarna.

Då en människa är fylld med den helige Ande, talar hon sköna ord. Den helige Ande blir bedrövad över allt gyckel och orent tal. Däremot gläder sig Anden i oss, då vi talar det, som är uppbyggande, nödvändigt och gott för dem, som lyssnar till oss.

Jesus sade en gång: "Ty efter dina ord, skall du dömas rättfärdig och efter dina ord skall du dömas skyldig." Matt. 12: 37. Detta är en hög, men den enda rätta standarden. Låtom oss sträva dithän! Då kan även vi bli Naftali-lika snabba hindar, som giver sköna ord.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Väckelse- och frigörelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

Postgironr: Yttre mission och evangelistkassa 44 10 05 - Tidningsmission 57 16 20

FÖR GUD ÄR INGE

Eysten Raude fortsätter här att berätta I detta avsnitt talar han om Maranata

Det som just nu upptar vårt intresse i Maranataförsamlingen i Oslo är det hus i Oslos centrum, som Herren i sin stora nåd har gett oss genom ett under. Detta hus skall ombyggas till ett tempel där Herrens härlighet skall uppenbaras och Guds kraft vara verksam till väckelse, frälsning och förnyelse.

Jag skall här försöka berätta om hur det gick till då vi trots människors avoghet, tvivel och skepsis kom i besittning av detta hus. —

Under alla år har församlingen i Oslo varit tvingad att hyra lokaler för sina möten. Och det har inte alltid varit så lätt då församlingen heter Maranata. Det är ju så att det blir liv och rörelse där Herren går fram, och just detta liv har de olika fastighetsägarna långt ifrån varit intresserade av. Ofta har

det varit alldeles omöjligt att få hyra en passande lokal i Oslos centrum. Vi har därför ofta fått söka oss utanför staden, till stora idrottshallar som varit mycket dyra att hyra. På grund av dessa omständigheter har vi alltid önskat oss en lokal som vi kunde räkna som vår egen och där vi kunde samlas när som helst på dygnet för att bedja och prisa Herren — ett ställe där ingen skulle stå på vakt för att se till att lokalen var utrymd klockan tio på kvällen. Vårt ständiga bönämne har varit: Gud, ge oss en egen lokal att samlas i! —

Församlingen har vid flera tillfällen varit i kontakt med folk som önskade sälja tomter eller fastigheter, men det har alltid strandat på att vi icke har haft tillräckligt med pengar. Ett köp av en tomt eller en fastighet i Oslos centrum kostar ju miljoner och det var ju långt ifrån vad vi kunde åstadkomma.

Under de två sista åren har det försiggått en märklig förändring hos församlingens medlemmar. Inte så att de har fått mera pengar. *De har fått en större tro på att Gud kan göra det omöjliga möjligt.* Detta har skett genom att vi fått lyssna till en förkunnelse om att tro Gud om stora och ofattbara ting. Genom denna förkunnelse har medlemmarnas blickar vänts mot *möjligheter utanför våra egna.* —

I dec. månad 1965 kom församlingens föreståndare, Petter Gylver, i kontakt med en man som skulle sälja en fastighet i

Oslos centrum, närmare bestämt Möllergatan 28. Tillsammans med ett par vänner i församlingen gick han och besåg fastigheten och blev med en gång förvissad om att detta var ett Herrens verk. I tro på Gud gick dessa vänner sedan runt husets väggar under bön och lovprisning. Då detta skedde var ännu inget beslut fattat om något husköp, men trons öga ser längre än det naturliga. "Tron är en fast tillförsikt om ting som icke synes." —

Strax efter denna händelse skrevs köpekontraktet under. —

Nu var det så att vi icke hade några pengar och fastighetens taxeringsvärde var 2,5 miljoner norska kronor. Hur skulle församlingen klara detta? Det var för människor absolut omöjligt, men *för Gud är allting möjligt.* — I den förvissningen gick också Petter Gylver till fastighetsmäklaren. Denne, som inte alls trodde på Maranataförsamlingens resurser, hade gett Gylver 10 minuters tid på vilken han skulle framlägga församlingens ekonomiska möjligheter. Då Petter Gylver talat färdigt hade det gått en och en halv timme. Och under den tiden hade denne ofrälste, hårdkokte affärsman med stort intresse fått höra om Guds väldiga gärningar i vår tid. Herren öppnade hans hjärta så att han gav församlingen fyra veckors frist, under vilken tid man skulle skaffa fram de 575.000: — som skulle utgöra den kontanta insatsen för fastigheten. De c:a 1,9 miljoner kronor som sedan återstod skul-

Peter Gylver

TING OMÖJLIGT...

en Maranataväckelsen i Norge.

templet som nu reser sig i Oslo centrum.

le kunna lånas på fastigheten och det skulle bli församlingens uppgift att själv placera dessa lån. Det vill säga att fastigheten var redan belånad för 1,9 millioner kr. och att vi under loppet av en viss tid skulle lösa och omplacera dessa lån. Det föreföll inte lätt. Hur skulle vår lilla församling på så kort tid kunna skaffa fram så mycket pengar? —

Några dagar före de fyra vecorkornas utgång fick församlingen ett erbjudande om ett lån på 500.000: — men mot 10 % ränta. Vi accepterade dock icke detta förslag då Petter Gylver alldeles riktigt menade att Gud kunde ordna det med mindre omkostnader för oss. — Då ett par dagar återstod skedde ett verkligt under. Gud ordnade så att vi fick alla lånen på ett och samma ställe. Det var ett stort under från Herren. Församlingen hette ju Maranata och det var inte många människor som ville tro på oss. — På dagen fyra veckor efter samtalet med mäklaren lade Petter Gylver 575.000: — på säljarens bord. —

I Guds verk måste dock alla vara med, och hela församlingen vara engagerad i bön och offer. Gud har inte ordnat det så att Hans verk går fram utan våra personliga insatser. Nej, ansvaret vilar på oss och det beror på våra böner, vår offervilja och vår tro till Herren om verket skall kunna fullbordas.

Det skulle ta för lång tid och för mycket plats att berätta om alla de olika sätt varpå vännerna i Oslo stödde detta arbete.

De offerar och offerar och många gånger måste man fråga sig hur långt denna offervilja skall kunna sträcka sig. Den eld som brinner i deras hjärtan gör dock att inga offer synes för stora när det gäller Guds verk och själars frälsning.

För att belysa vad Gud kan göra när vi är villiga att gå hans vägar skall jag berätta om en broder i församlingen som verkligen *offrat* i ordets rätta mening. Denna broder lägger ingen märke till då man först kommer till våra möten. Han kanske inte heller synes stå i främsta ledet, men han är trogen Herren. I krig behövs det inte bara soldater vid eldlinjen — de behövs också vid trossen. Denne broder hade en längre tid sparat pengar till en bil och hade just beslutat sig för vad han skulle köpa då Herren sade till honom: "Ge dessa pengar till Maranata templet." — Han tvekade inte — villigt gav han sina sparslanter. Det dråpliga är att strax efter kom en kvinna och gav honom en lottsedel där högsta vinsten var en bil. Och för att göra historien kort; den här brodern vann högsta vinsten och det var en mycket fin bil, mycket finare än den han tänkt köpa. Så kan Gud göra. —

Efter det fastigheten inköpts gav Gud oss också en teknisk ledare — det måste man ju ha när man skall bygga hus. Denne man, en av landets största byggnadsentreprenörer fick möta Gud på ett av våra möten, just när vi höll på med att göra

upp om köpet och Herren tålade till honom om att han här skulle göra en insats. Han ställde sig villigt till Guds förfogande. Genom hans försorg har vi kommit i kontakt med de bästa fackmänniskor och han har hjälpt oss att få alla ritningar godkända av byggnadsmyndigheterna i Oslo. Och allt gör han utan ekonomisk ersättning, ty han vill tjäna Herren. Guds vägar är underbara.

Just i dessa dagar börjar ombyggnaden.

Maranata-templet i Oslo skall bli något helt utöver det vanliga — i alla avseenden. Vi beräknar att invigningen skall äga rum vid årsskiftet 66—67 — om Jesus dröjer. Tiden är kort. Konungens ärende hastar. —

Vad som har skett i Maranataförsamlingen i Oslo är ett under inför alla de affärsmän som bevittnat detta fastighetsköp. Ingen har tidigare sett att man utan pengar kan köpa ett hus för 2,5 millioner kronor.

Bliv ombud för MARANATABLADET

utkommer
varje månad

1 kr pr ex. då minst 5 ex.
rekvireras.

Fås genom

MIDNATTSROPET
Surbrunnsg. 60, Stockholm VA

Missionärsfamilj hemma från Brasilien

Missionärerna Doris och Ernst Höglander samt deras tre pojkar har återkommit till Sverige från sitt missionsarbete i Brasilien. Maranataförsamlingen i Jönköping, som har varit den utsändande, välkomnade missionärerna hem i ett stort välkomstmöte.

Donald Bergagård talade till missionärerna och gav dem ett varmt välkomnande och ett öp-

pet mottagande för det stora arbetet som väntar dem i Sveriges bygder.

Broder Höglander tackade församlingen för förtroendet att ha fått arbeta som församlingens missionär i Brasilien under denna period — två och ett halvt år samt berättade om hur de på ett underbart sätt har upplevt Guds ledning och hjälp i arbetet.

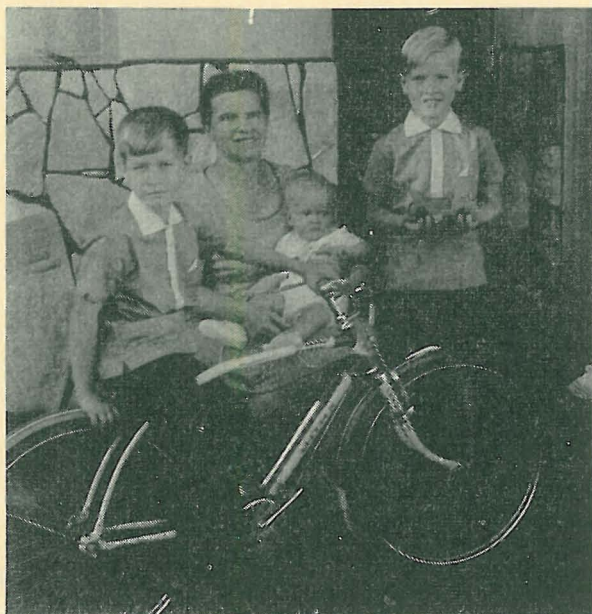

Ernst Höglander

Massor av människor har genom deras förkunnelse upplevt frälsning och frigörelse, blivit döpta i den helige Ande och många människor har blivit helbrädda från svåra sjukdomar.

Syster Höglander uttryckte också sin glädje över tiden i Brasilien och berättade många intressanta upplevelser, inte minst vad som hände genom utdelningen av kläder som kommit från Sverige. Efter välkomstmötet samlades hela församlingen med missionärerna till en gemenskapsstund och välkomstkaffe.

Församlingen är glad över att kunna rekommendera vännerna Höglanders som skördemän till den myckna skörden i Sveriges land.

Doris Höglander med barnen utanför det som var deras hem i Belo Horizonte.

Avskedsmöten för GUNNAR och MARGARETA EKLUND

hålls i

MEDBORGARHUSET, ÖREBRO

den 13—14 augusti.

Mötestider: Lördag 19.30, söndag 11.00 och 18.00

Förutom missionärerna Eklunds deltagar också Arne Imsen och tillresande vittnen.

Maranataförsamlingen i Örebro

"Ty fastän vi vandra i köttet, föra vi dock icke en strid efter köttet. Våra stridsvapen äro dock icke av köttslig art, de äro tvärtom så mäktiga inför Gud att de kunna bryta ned fästen. Ja, vi bryta ned tankebyggnader och all slags höga bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad." 1 Kor. 10: 3—5.

Varje människa som kommit till en levande tro på Jesus Kristus och är född på nytt, lever icke längre på sina gamla tankefundament eller fantasi-föreställningar utan på TRONS verkligheter. Det gamla är förgånget och allt har blivit nytt.

Den förste Adam var av jor-

delse från de döda förde han liv och oförgänglighet fram i ljust. Den förste Adam blev en levande själ, den siste Adam — Jesus Kristus — blev en levandegörande ande. 1 Kor. 15: 45.

Genom en enkel och barnslig tro kan varje människa, genom Jesus Kristus uppleva den nya födelsen och få del av Hans gudomliga natur. Synd, sjukdom och död fördrives av livet som finns i Jesus. Den gamla naturen korsfästes och dör med Kristus såsom Han dog en gång för alla. Rom. 6: 6, Efs. 5: 2. Sedan vi i dopet blivit begravna med Kristus får vi, liksom Jesus uppstod från de döda, uppstå till ett nytt väsende med Honom. Rom. 6: 3—5, Apg. 2: 38.

Guds ord är levande och kraf-

nom enkla och olärda män och kvinnor som har mött och tror odelat på den uppståndne Jesus. —

Det har alltid stått strid mellan den köttsliga och den andliga människan. Den andliga människan vet att hon icke kan klara sig utan överflödslivet i Kristus, och lever genom sin tro det fördolda livet med Kristus i Gud. — Den själiska människan vill och kan icke vara med på mera än det hennes förstånd och naturliga sinnen kan registrera och är därmed uteslängd från välsignelserna. Men då hon vänder om och börjar beträda löftets mark i tro, då sker ett under. Hon blir förvandlad och går över från död till LIV och är inne på den nya

ÄR DU EN NY SKAPELSE?

Av Sven Nymo

den och hade ett jordiskt sinne. Hans fall förde förbannelse, synd, sjukdom och död in i världen. Och varje människa bär denna fallna natur med sig. I den förste Adams fall kom synd och sjukdom in i människosläktet och detta medförde död. —

Då Jesus kom i världen bar han gudomens hela fullhet i sig. Han var icke av jorden och hans natur var icke heller jordisk. Han iklädde sig människoskepnad för att bli oss lika i allt, men Hans natur var gudomlig och fullkomlig. I sin kropps död på korset tillintetgjorde Jesus döden och i sin uppstån-

tigt, skarpt som ett tveeggat svärd och tränger igenom och åtskiljer själ och ande, märm och ben och blir en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Hebr. 4: 12. — När evangelium predikas och proklameras i ande och kraft för den köttsliga och själiska människan reagerar hon. Hon möter här ett svärd som tränger in i hennes väsen och raserar och nedriver hennes egna tankebyggnader av religiösa påhitt. Hon blir irriterad och förargad, och hela hennes gamla väsende och nedärvda dogmatik reser sig mot kunskapen om Gud när den uppenbaras ge-

och levande vägen som Kristus har banat.

Glöm inte bort

Midnattsropets tidningsmission. Till fångelser, sjukhus, ålderdomshem, ungdomsgårdar har Midnattsropet gått ut. Och tusentals hem i hela landet ha nåtts med väckelsens budskap.

Sänd din gåva.

POSTGIRO 57 16 20

BIBELN ELLER MODETIDNINGEN?

Frågan om den kristnes klädedräkt är ej av så underordnad betydelse som många tror — Bibeln har en hel del att säga om den. En kristen skall därför inte bara i modetidningarna hämta sina klädråd.

"Vad skola vi äta — vad skola vi dricka — vad skola vi kläda oss med?" — Lika gamla som människosläktet är de frågorna. —

För många är den sista av dem den första, och har då ofta fått den något tillspetsade formuleringen: *Hur* skola vi kläda oss? —

För oss som kristna är ej frågan av så underordnad betydelse som många tror. I varje fall så talar *Bibeln* en hel del om den här saken. En kristen bör därför inte bara bläddra i modetidningar för att få sina klädråd utan *framförallt läsa Guds ord och handla i överensstämmelse med detta*, även i denna fråga. Gör man så, skall man inte finna sitt ideal i vårdslöshet och dålig smak, och man skall inte heller bli ett modelejon eller en kråmande påfågel.

— — —
Guds ord framhåller *enkelheten* som idealet i levnadsvanor och klädedräkt. Då Paulus undervisar om den kristnes klädedräkt uppmanar han att icke pryda sig med "...guld eller pärlor eller *dyrbara kläder*". 1 Tim. 2: 9.

Låt oss sätta vår heder i att med vår klädedräkt predika enkelhet, som en protest mot den lyxens och överdådighetens synd, vilken är på väg att bli vår tids skötesynd. —

Men har jag *råd*, har jag väl *rätt*? menar någon. —

Nej, du har inte alls rätt. — "Utmanen icke varandra", säger Skriften och det ordet står dig emot. Om ej lyxen skadar dig själv, så skadar den din omgivning. —

Man dömer förskingraren — men döm istället den livsföring, som mindervärdigförklarar den som ej orkar och har råd att vara med i modegalenskapernas överdåd. — Fattigdomens börda blir för den fattige lättare att bära, om den som har råd, undviker att med sin lyx och sitt överflöd ständigt utmana. En sådan avhållsamhet innebär mer sann gudsfruktan än alla gåvor till den fattiges hjälp.

— — —
Guds ord talar också om att *vår klädedräkt* skall vara *hövisk*. —

"Likaledes vill jag att kvinnorna skola uppträda i *hövisk dräkt*, att de *blygsamt och tuktigt pryda sig*", säger aposteln vidare. 1 Tim. 2: 9.

Vi skall inte anmärka på det praktiska, vettiga och klädsamma i vår tids kvinnokläder — tvärtom blir man uppriktigt tacksam varje gång man tittar på sin mors och mormors konfirmationsfotografier — men i anständighetens namn måste vi dock utropa: Låt måttfullhet och kristen höviskhet kontrollera din klädedräkt; bli en pro-

test mot den legaliserade otukten och oanständigheten i vår laglösa tid. —

Du som överskridit gränserna för det som enligt biblisk syn är tillåtet och ursäktat dig med att säga: Även om man är en kristen måste man väl följa med sin tid... — dig vill jag fråga: Är det sant att det bara varit en modefråga? Är du verkligen så omedveten som du vill ge sken av att vara? Handen på hjärtat! — Det kanske blir nödvändigt för dig att inte bara ändra klädseln. Det måste till en förändring som går ända in till hjärtat och bli en uppgörelse med Gud om en synd som du sökt gömma under modejournalen.

— — —
"Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende..." Rom. 12: 2.

Är inte detta ett ord som också ställer frågan om vår klädedräkt i en viss belysning. Aposteln ord gäller väl inte bara vissa av det mänskliga livets områden? —

Att bestämt förklara denna världens väsende vara av ondo och sedan ändå hänga fast vid världens vanor och skick, ger en egendomlig dager åt den förklaringen. — Ett mera harmoniskt förhållande mellan bekänneelse och liv är på detta område nödvändigt.

Anders B.

Jesus löser från syndens band

Jag vill till Jesu ära vittna om vad Han gjort för mig. För fem år sedan fick jag nåd att lämna mitt liv i Hans händer. Han löste mig från syndens bojar och band som plågade mig. Nu får jag nåd att vandra med Jesus, av nåd fick jag gå i dopets grav och fick taga emot den Helige Ande. För ett och ett halvt år sedan kom jag med i Maranataväckelsen, så då fick jag på ett påtagligare sätt se vad Gud gör och vad han vill med sitt folk.

Han frälsar själar och han botar sjuka. Ära vare Jesus! Nu är jag glad att jag får tjäna

honom med de gåvor jag har fått. Min längtan är att få vara till välsignelse för dem som vandrar utan Gud.

Du som läser dessa rader har du tänkt på att det finns en Frälsare som förmår att förvandla också ditt liv? Du vet väl att din själ är en evighetsvarelse och att du en gång skall göra räkenskap inför honom. Tag emot honom som din personlige frälsare och du får frid och glädje för alltid.

Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Tit. 2: 11.

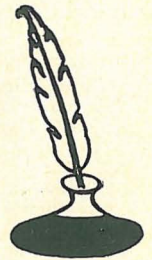
MARANATA!

DU VAR HERRE KOM!

Hjördis Sundin
Edsbyn

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

JESUS LEVER!

Först vill jag än en gång tacka för Midnattsropet. Det är roligt att tidningen nu kommer två gånger i månaden — man hinner ändå längta efter nästa nummer. Särskilt tacksam är jag för Arne Imsens artikel: Väckelse — Guds alternativ. —

Det är härligt att höra hur Gud verkar — löser och frigör de fångna. Jesus själv tar ut de levande stenarna och fogar in dem i församlingsbyggnaden.

En radikal väckelse är vårt lands största behov just nu. Det behövs verkligen ett andligt uppvaknande. Brinner Andens eld som den gjorde förr en

gång? Är kärleken till Gud och Hans verk den en gång var? Har vi den verkliga nöden för syndare? —

Må vi alla se till att vi får elden, glöden tillbaka! —

Ett härligt tecken på ett sådant uppvaknande är vad Gud gör genom Maranataväckelsen. Elden brinner nu som förr! Och där är frihet att lova Jesus för Hans seger. —

Denna glödgheta frälsning behövs vi alla och den vill också världens barn ha. —

Det är så härligt att i Midnattsropet få lyssna till de nyfrälstas vittnesbörd. Vi äldre borde ha hunnit längre än dem. Kanske har världens lockelser gripit oss — begäret efter Mammon? Penningbegäret är

en rot till allt ont, och borde ju inte ha rum i Guds församling. —

Maranataväckelsen möter motstånd och förföljelse, men det har alla väckelser gjort — både från världen och de namnkristna. Förföljelse och väckelse har alltid följts åt. — Då elden falnar och världsväsendet kommer in, då tar också förföljelsen slut.

Trossyskon, låt oss icke fälla modet utan veckla ut baneret. Snart är striden över och vi få gå in i den pärlvita staden. Maranata — må det alltid få vara ett väckelserop och en väckelsevåg från himmelen. Amen!

C. Engberg
Runtuna

VÄCKELSE- LITTERATUR

Tid att vakna

86 sidor. Pris 5: 00

Av ARNE IMSEN

En bok om väckelse och väckelseproblem.

Nu gäller det

72 sidor. Pris 4: 00

Av ENOCH KARLSSON

Korta predikningar.

Evangelisation i Afrika

70 sidor. Pris 6: 00

Rikt illustrerad

Av missionär

GUNNAR EKLUND

Maranata väckelsens hemlighet

72 sidor. Pris 4: 00

Av ANDERS B. ANDERSSON

Vittnesbörd och tankar.

Till MIDNATTSROPET,
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott den bok (böcker)
som jag kryssat för.

Namn:

Adress (gata, fack etc.)

Postadress:

MED LIVET SOM INSATS · Forts. fr. sid. 3

det på? Jo, det beror på att människorna är utrustade med en möjlighet att tro, och tror man inte på det som är äkta och verkligt, sätter man sin tro till vidskepliga ting. Och det finns många, många kristna som är offer för denna vidskepelse. —

Det var en kvinna som i ett möte kom i syndanöd för dessa saker. — Nu vill jag inte rekommendera dig att handla på samma sätt som hon gjorde, för vad hon gjorde kom från hennes inre — gör du efter henne kanske du råkar illa ut. Hon kom i syndanöd då hon tänkte på sitt medicinskåp hemma. Där hade hon investerat hundratal kronor i alla möjliga slag av mediciner. Hon gick hem och tog skåpets hela innehåll och hällde det i toalettskålen och spolade ner alltsammans. Hon har varit härligt helbräddagjord sedan den dagen. Det är två år sedan det inträffade och hon är lika frisk i dag. Hon blev av med hjärtbesvär och en hel del andra sjukdomar. Då Guds ord blir levandegjort för hjärtat då griper man tag om Guds löften och införlivar dem med sin erfarenhet. —

Samhället har ordnat det så att den som är sjuk ofta inte behöver bli helbräddad. Det värsta som kunde hända en del människor är att de skulle bli friska — då skulle dom ju förlora sin sjukpension. Det finns faktiskt folk som inte vill bli friska av den här orsaken. — Skall vi stå för sanningen om helbräddagörelse måste vi ta konsekvenserna på alla områden. —

Vi ska inte mena att vi kan komma igenom utan konflikter. Men vi skall inte vika tillbaka för något utan fortsätta att proklamera Jesus och vår tro på hans övernaturliga uppenbarelse. —

Det kan väl också vara en gudomlig nåd att slippa existera vidare på medikamenter, utan hellre då få sluta och gå hem i Jesu namn. Jag tror att det är bättre att få flytta hem medan tron är levande än att leva vidare på medikamenter och bli avtrubbad i sitt trosliv. —

Det är uppenbart att vi med en sådan inställning kommer att möta konflikter. Barnavårdsnämnd och medicinalstyrelse kommer alldeles säkert att protestera, fastän de inte kan anses vara några auktoriteter på detta område. Medicinalstyrelsen har absolut ingen rätt att uttala sig här. Den säger att vi är medicinska kvacksalvare, men vi skickar det tillbaka och säger: Om ni uttalar er i religiösa frågor, så är ni religiösa kvacksalvare. — För övrigt är inte medicinalstyrelsen herre över vår tro — lika lite som samhället är det. —

Jag vill inte gå händelserna i förväg, men det är här det måste bli en uppgörelse, som radikalt skiljer oss från det allmänna tänkesättet. Det kommer att få konsekvenser — personliga först och främst. Ingen kan ta konsekvenserna för en annan person, icke ens för sin hustru eller sina barn. Alla måste själva in i ett tillstånd då det blir naturligt att handla på detta sätt. —

Det här appellerar kanske till fanatiska individer som lämnar trons område och kommer in i en osund övertro, och det skall vi inte. Låt oss därför inte pruta av på evangelium — låt oss istället predika det i alla sammanhang och ta konsekvenserna.

Det är fråga om en ideologisk kamp — låt oss inte glömma det. —

Vi vill ha rätt att anlita läkare om vi vill och låta bli om vi vill. Tror vi att Jesus är vår läkare, så är det en sanning som vi ska vara beredd att dö för. Och vi vill också ha rätt att dö för denna vår tro. — Det samhälle vi lever i kräver ju att vi ska offra våra liv för dess demokratiska ideal och även ge våra liv, då vårt lands gränser hotas av fiender. —

Vi är medborgare i ett annat rike och vi står under en annan Konungs befäl. När vi kommer i den situationen att det krävs ett personligt offer av oss skall vi inte draga oss undan. Vi måste tro med livet som insats — det är ett svek att dra sig tillbaka.

SE DIN KONUNG KOMMER TILL DIG...

Av Monica Andersson

Många gånger har du lyssnat till budskapet om vad Jesu ankomst innebär för oss människor. Han som var rik, men blev fattig för att vi skulle bli rika. En krubba i ett stall var Hans första viloplats. Lönen Han fick var en törnekrona och ett grovt dystert kors. Allt för att bringa oss frälsning. —

Ännu i dag ljuder ropet: "Se, din Konung kommer till dig."

Han skall komma igen.

Inte i förnedring för att lida och dö. Nej, Han skall komma igen, för att hämta alla dem, som hör Honom till. Brudeskaran som Han har köpt med sitt eget blod.

Då vi vet detta om Honom, och är föremål för Hans kärlek, skulle då inte vårt jubel vara ännu mera fulltonigt? Vårt Hosianna-rop riktas inte till en Jesus ridande på en åsna, nej, det ska stiga upp som ett tackoffer, till en förhärliagd Konung. Kan din tunga vara stum, då du tänker på hur underbar Han är?

Gör dig redo, så att också du är med den dagen Han kommer igen. Och med frimodighet går Honom till mötes med jubel, och kan med fröjd höja ropet: "Amen, kom Herre Jesus!"

Monica Andersson

"Och folkskaran, som var mycket stor, bredde ut sina mantlar på vägen, men somliga skuro kvistar av träden och strödde på vägen. Och folket, både de som gingo före Honom, och de som följde efter, ropade och sade: "Hosianna, Davids Son! Välsignad vare Han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!" När Han så drog in i Jerusalem, kom hela staden i rörelse, och man frågade: "Vem är denne?" Och folket svarade: "Det är Jesus, profeten från Nasaret i Galileen." Matt. 21: 8—11.

Där kommer Han, profeten från Nasaret, ridande in i Jerusalem. Folket hyllade Honom

som en konung. De bredde ut sina mantlar på vägen, där Han kom ridande fram, andra skuro kvistar av träden, och de ropade: "Välsignad vare Han som kommer!"

Folkskaran som så kom Jesus till mötes, hade väl en ganska dunkel föreställning om vad Jesu ankomst egentligen innebar. Deras Messiasdröm rörde sig om ett nytt rike på jorden. —

Hur reagerar du då du hör hälsningen: "Se, din Konung kommer till dig!"

Är du med bland dem som går Honom tillmötes med jubelrop?

GÖR VI ALLT FÖR JESUS?

Av Aina Nilsson

Det är en brännande fråga riktad till oss alla. Ingen av oss bör låta den gå förbi, utan att först ha rannsakat sitt hjärta inför dess allvar.

Gör vi allt för Jesus? Tjänar vi honom som om tiden verkligen är kort?

Den eld som brinner i våra hjärtan, brinner den med nit-älskan för våra medmänniskors frälsning? Tar Jesus gestalt i oss? Strålar hans kärlek ut från våra liv och i våra handlingar?

Oftast kommer slöhetsanden in i våra liv. Många av oss intar då en bekväm plats och väljer en bekvämare väg, än den att gå ut till människorna med ett ord om Jesus, och lämna en tidning eller en traktat. Många av oss nöjer sig med att gå på mötena och sammankomsterna. Men vi har inte råd att slösa bort den dyrbara tid som vi ännu har till vårt förfogande. Utan vi måste verka för vår Frälsare Jesus Kristus, som om varje dag vore den sista. Många

människor är helt oförmögna att komma till våra möten. Kan-ske finns det människor i din omedelbara närhet som är bundna av sjukdom, nöd och vanmakt? Många av dem skulle bli räddade för himmelen om du ginge ut till dem, bringande dem ett försoningens ord från Jesus. En verklig förbindelse-länk med människor är den andesmorda tidningen Midnatts-ropet. Om det finns en ärlig längtan att tjäna Jesus så finns det många möjligheter.

Guds ord talar tydligt och klart om att Jesus kommer snart. Och tiden är kort, ja mycket kort. Du som är ute som ett vittne, eller bär på en kallelse och önskar göra mer för Jesus, du skall vara en väckelsens bärare, och gå ut med den ädla säden. I dag, i dag ljuder Jesu manande stämma — inte i morgon, utan i dag.

Gud vill ha tappra, modiga stridsmän och andesmorda tjänare och tjänarinnor som verkligen vill offra allt (och som

verkligen gör det). Här behövs inga skyltdockor, utan kämpande eldsvittnen. Andesmorda kvinnor och män som är tända av Jesus. Dessa vill Gud bruka. Det gäller för oss att få så många som möjligt med till himlen. Ingenting får hindra oss att gå ut till dem i deras hem, för att få dem att stanna upp på sin färd mot evig förtappelse, och vända sin blick på Jesus som vill frälsa dem.

Vi har möten snart över hela vårt land, men alla har inte möjlighet att besöka dessa. Många flera skulle komma om någon gick och inbjöd dem. Vi får inte ta saken för lätt när det gäller att vinna själar för himlen. Låt oss istället arbeta som om vi ej ägde morgondagen. Låt oss giva våra liv som insats i väckelsen, i form av vår tid, våra pengar och krafter. Och för att vinna våra medmänniskor som vandrar i syndens träsk.

MIDNATTSROPET ljuder JESUS KOMMER!

FRÅN

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

kan du nu rekvirera

NYA SÅNGBLAD MED NOTER

De sista 25 sångbladen med noter Nr 31—69 pris 12: 50. Alla 69 sångerna med noter och pärm 34: 50. Lösa blad pr st. 0: 75.

31 Frälsningsglädje	56 Ja, det skall bli fröjd
44 Ära ske hans namn	57 Joh. 14
45 Jesus kommer snart igen	58 Jubla nu mitt sälla hjärta
46 O rena mitt hjärta	59 Jag är en främling
47 Väckelsen är här	60 O, vad djup i Guds råd
48 Den längtande bruden	61 Tala till klippan
49 Jag är härligt löst och fri	62 Herren är min herde
50 Då alla varför skall få svar	63 Jesus, jag älskar Dig
51 O du Golgata kors	64 Törnekronan
52 Se det är vägen	65—66 Gud är mäktig/Jesus har satt mig fri
53 Bak stjärnors myriader	67—68 Vi reser hem/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar
54 Min kung och jag	69 Snart en morgon bryter fram
55 Nu mitt hjärta flödar över	

Klipp här och sänd in kupongen i dag —————

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed rekquireras mot postförskott:

- ☐ 25 st. notblad Nr 31—69 pris 12: 50. ☐ Grammofonskiva LP102 med direktupptagningar från pingstkonferensen i Stockholm, 25: —.
- ☐ 69 st. notblad med pärm pris 34: 50.
- ☐ st. notblad à 0: 75 pr st., följ. nr

Jag sätter ett kryss för det önskade.

Namn: Bostad (Box/Gata):

Postadress: Telefon:

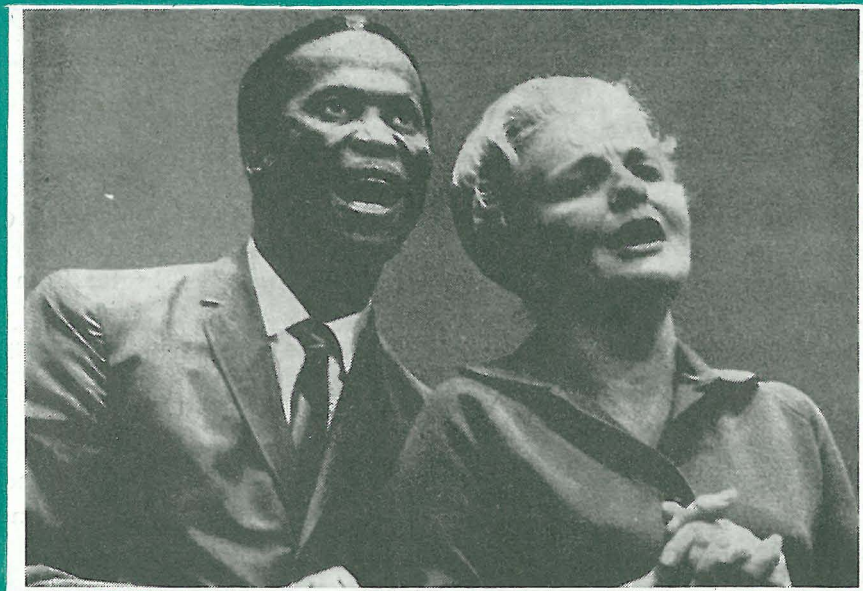
NU ÄR LP-SKIVAN HÄR!

*med direktupptagningar
från Pingstkongressen i Stockholm*

KORTA VITTNESBÖRD

FÖRSAMLINGSSÅNG • STRÄNGMUSIKSÅNG SOLO- OCH DUETTSÅNG

Till ackompanjemang av
HAMMONDORGEL och FLYGEL, ELGITARRER, DRAGSPEL och SAXOFONER

Rogelio Parilla sjunger tillsammans med Sally Olsen

Pris 25:-

VINSTEN TILLFALLER MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION

BESTÄLL DEN REDAN IDAG!

(Använd talongen på föregående sida)